

Kramerius 5

Digitální knihovna

Podmínky využití

Moravská zemská knihovna v Brně poskytuje přístup k digitalizovaným dokumentům pouze pro nekomerční, vědecké, studijní účely a pouze pro osobní potřeby uživatelů. Část dokumentů Digitální knihovny MZK podléhá autorským právům. Využitím Digitální knihovny MZK a vygenerováním kopie části digitalizovaného dokumentu se uživatel zavazuje dodržovat tyto podmínky využití, které musí být součástí každé zhotovené kopie. Jakékoli další kopírování materiálu z Digitální knihovny MZK není možné bez případného písemného svolení knihovny.

Hlavní název: **Národní politika**

Číslo ročníku: **8**

Číslo výtisku: **17**

Datum vydání čísla: **18.1.1890**

Identifikátor ISSN: **1802-5110**

Stránky: **[1], [2], [3], [4]**

Vychází dvakrát denně. V drobném prodeji ranní číslo v Praze... za krejcar.

NÁRODNÍ POLITIKA

Redakce: Pštrosova ul. č. 15. odpolední vydání. Administrace: Václavské nám. č. 5. TELEFON Čís. 276.

Předpíslé os: v Praze na měsíce... na 7/ roku... na dvoji rážky...

Telegrafické a telefonické zprávy.

Z Vídně, 18. ledna. (Telef. zpr.) „Vaterland“ nazývá čerství zpráva, že proti katolickému schulveru zavedeno vyšetřování pro překročení stávajícími určeními mezí, za nesprávnou. Z Vídně, 18. ledna. (Telef. zpr.) Profesor Salamoun Sulzer zemřel následkem chřipky. Z Madridu, 18. ledna. (Tel.) Královna-vladárka svěřila předsedovi sněmovny Alonzovi Martinovi sestavení ministerstva. Tento daný mu úkol přijal. Úřovní ministerstvo směřováci.

Lednové porady.

Z Vídně, 18. ledna. (Telef. zpr.) Všecké listy zabývají se zprávami o výsledku lednových porad. „Presse“ vyslovuje své plné uznání všem účastníkům konference. Uznání to náleží nejen členům vlády, ale i zástupcům obou stran, kteří svou vytrvalostí, věcnou znalostí a smířlivostí umožnili dílo smíru. Národnostní mír má zcela přirozeně své rozhodné nepřátelky. Jakou úlohu budou nyní hrát národnostní žoldnéři, jejichž veskerá moudrost je válečný ryk záští plemenné a národnosti, od čeho budou žít stváci z řemesla, jakou úlohu budou hrát národnostní marodéři a separatisté, kteří jen v politických zmatcích mohou nechatí prosvitnouti své vlastní já? Není nemožným, právě též časopis, že zdravý lidský rozum nebo rozhodnost vlasteneckých žití donutí ony bojovné útočníky k mlčení.

„Fremdenblatt“ chválí zásluhy Němců (1) o docelení vyrovnání, zvláště poslance Plenera, jenž určil vyrovnání cíl i směr a ustanovil společné dotýkající se body. Z dorozumění toho nemají Čechové žádné škody, neboť poskytuje jim zástupce učinění, že Němci upustí od myšlenky na rozdělení království Českého. Časopis ten podotýká, že také vláda a hrabě Taaffe měli veliký a účinný podíl na vyrovnávacím jednání.

„Neues Wr. Tagblatt“ praví, pojednává o vyrovnávacích konferencích, že tak významný obrát vnitřní politiky, jak vychází na jevo ze zdaru vyrovnávacích konferencí, nemůže zůstat bez působnosti na rozdělení kabinetu. Ujednání pro Čechy musí mít v zápatí změny pro celou říši, neboť jinak zůstanou neplodným ovocem. Němci musí nyní tak jako dříve zůstat na stráži, neboť nebyl ujednán věčný mír ale toliko klid zbraní.

Také „Oesterreichische Volkszeitung“ vyslovuje své uspokojení nad z darem vyrovnání.

Szepsáv „Tagblatt“ poukazuje k tomu,

že docleno bylo vyrovnání s vyloučením výstředních stran. V klerikálních kruzích, právě též časopis, způsobil výsledek vyrovnávacích konferencí velkou rozmrzelost. Pro klerikály není více žádného místa v řadách většiny na radě říšské.

„Deutsche Ztg.“ praví, že výsledky vyrovnávacích konferencí jsou zásadními výsledky Němců.

„Neue Freie Presse“ vypočítává dnes výsledky vyrovnávacích konferencí. Co se týče jednacího jazyka i samosprávných úřadů, byl zákon přijat zemským sněmem poněkud upraven. Časopis poukazuje na ohotu Němců v otázce zřízení české obchodní komory ve východní Čechách a pojednává o návrhu hlasování po kurích. Jest pochybnost, zdali jedná se o kurie s meritorní kompetencí, aneb jen o volební kurie pro zemský výbor a komisi zemského sněmu.

Výsledek konference nebyl by poškozen, kdyby nebylo zde docleno shody. Nejbližším důsledkem příznivého výsledku konference bude, jak nelze o tom více pochybovat, opět vstoupení Němců do českého zemského sněmu, což stane se bezpochyby na podzim. V mezidobí tom bude třeba ještě se dohodnouti o zastoupení Němců v nynějším zemském výboru a velostatkářstva na zemském sněmu. Ve hlavních věcech možno říci, že bylo docleno dorozumění.

Tim změnila se politická situace nejen v Čechách, ale i v celém Rakousku. Nutné vyskytuje se myšlenka že utrpí tím důležitých změn utvoření skupin na říšské radě a poměr jich ku vládě. Vláda má zde největší vliv a na ní spočívá, aby národnosti dorozumění v Čechách učinila pro celé Rakousko prospěšným a užitečným. K revisi volebního řádu do zemského sněmu podotýká „Neue Freie Presse“, že jedná se o to, má-li české velostatkářstvo voliti dále jako jeden sbor za celou zemi, nebo ve více sborech.

Exekuční novella a živnostnictvo.

(Z kruhů živnostnických.)

Jest tomu pól třetého roku, co platnost nabyla tak zvaná novella exekuční, totiž zákon daný dne 10. června 1887 říš. zák. č. 74, kterýmž mění se a doplňují některá ustanovení řízení exekučního k vydobytí pohledávek peněžních. Není pochybnosti a bylo také svoleno veřejně, že k vydání zákona toho vedla snaha, aby ještě dříve, nežli zaveden bude nový řád soudní — což zajisté delšího času bude vyžadováti — život uvedena byla taková zákonná ustanovení, která by byla s to zadržeti úplnou hospodářskou zkázu exekvovaného dlužníka a zameziti zasatročování movitostí při dražbách exekučních.

pravil, že mají býti ustanovení nákladem fondu dva lékaři, z nichž jeden má studovati tato hroznou nemoc v Evropě, druhý v Indii, Číně a ostrovních zemích. Na štěstí jest v Anglii málo malomocných. Ze zajímavé zprávy prince Walešského vyjímáme: Dle sčítání lidu z roku 1881 jest v britské Indii 131.618 malomocných. Dnešního dne jest těchto nešťastníků již 200.000. Jen 2000 z nich bylo roku 1887 započteno v nemocnicích. Ostatní bloudili po zemi beze všeho ošetřování, opuštěni jsouce od svých vlastních příbuzných. Zebrou a hladově obývají tak dlouho, až bývají jednoho dne nalezeni na ulici mrtví; někdy sami ze zoufalství se usmrćuji. Princ sdělil pak dojemnou prosbu, kterou zaslal jistý indický malomocný zesnulému lordu Lawrenceovi. V prosbě té stojí: „Můj život jest stálým nebezpečím pro celou vesnici a proto jest v zájmu veřejné bezpečnosti, abych zemřel. Známo, že když malomocný svolí, aby byl za živa upálen, považuje se to za obět božím milou. Prostím proto za dovolení, bych se směl za živa upáliti. Celá ves tak chce a já sám budu šťastným, když budu moci zemříti.“ Rozumí se, že žádost ta byla zamítnuta, avšak vzdor tomu byl dotčený malomocný brzy nato za živa upálen. V Indii jest 22 ašylů pro malomocné. V Kapusk jest 600 malomocných a na ostrovech Robbenových 84. Napáden ubývá malomocenství v Norvěžsku, zvláště od r. 1856, kdy fraleny jsou tam dokonale nemocnice. Počet nemocných klesl tam z 2900 na tisíc. Také na ostrovech Sandwických nese isolování dobré ovoce. R. 1884 bylo ještě 800 nemocných; počet ten nyní také klesl. „Právě dnes večer“, končil princ Walešský, „cestou sem dověděl jsem se, že jest anglická paní chystá se právě odebrati do Molokate, aby ošetřovala tam malomocné; jest dcerou anglického duchovního, avšak před několika roky přestoupila na katolictví. Treba jí upřímně přáti, aby jí Bůh v jejím těžkém díle posílal“. Reč princova vyvolala hluboký dojem. Přítomní upsali

Chceme dnes, poněvadž zákonem samým již svého času obšírněji jsme se zabývali, přihlednouti poněkud zevrubněji k jedné pouze části jeho, totiž té, která se týče vynětí některých věcí dlužnickových z exekuce. Na tuto část zákona, vyjádřenou paragrafem druhým, stěžeje sobě živnostnictvo, hlavně pak řemeslnictvo, co nejvíce. V kruzích řemeslnických zejména se vši určitostí se tvrdí, že od okamžiku platnosti novely exekuční platební poměry vzhledem k řemeslnictvu podstatně se zhorší, že totiž nyní dlužníci, kteří před tím z obav před následky přísného vedení práva dle sil svých se nutili platiti, nejen nepoměrně častěji a vzdorovitěji svým závazkům platebním se vymykají a věřitelům svým, kteří je odtváji, byt jim zaružij a potraviniami je opatřuji, starost o zaplacení ponechávají. Poněvadž ve směru tom není dosud po ruce spolehlivá statistika, nenasadno poznati, kolik na těchto tvrzeních jest pravdy a na kolik snad poměry platební a úvěrní vlastni vinou súčasntěných kruhů se zhorší. Každou však měrou podobá se, že naznačená tuto stížnost není tak docela heze vši podstaty, neboť ozývá se z kruhů živnostnictva na všech stranách, a to nejen snad u nás v Čechách, nýbrž i ze všech ostatních zemí říše rakouské.

Zejména některá odvětví řemeslná trpí od nesvdomitých dlužníků nesmírně; jsou to hlavně živnosti odvětnické, stavební a pomocné, pak ty, které zabývají se hotovením a prodejem nábytků. Několik příkladů to objasní. Pán slušně oděný objedná si oblek, ale nefekne, že jej chce na díuh; když pak jest odveden a skutečným odezdáním stal se vlastnictvím majitele, tento teprve oznámí, že zaplatí později, ale pak stále a stále odkládá, až se mistr doví, že si na milém zákazníkovi není co vzíti, a raději zcela oželf ztrátu, nežli by ještě kladl „živě na mrtvé“, nežli by totiž vynakládal na soudní proceduru, z kteréž nic pro něho příznivého nevyhlídá. Týž dlužník však opakuje svůj manév, dokud ještě oblek, k němuž si tak lacino pomohl, jest slušným dost, aby zase jiný mistr se mohl ošdit. Jiný zase objedná si oblek a dohodne se o přiměřených splátkách, jež také přesně dodržuje; jen že mezi tím buď pro sebe nebo pro členy své rodiny objedná vždy zase nové a nové věci, čímž dluh původně malý nepoměrně vzrůstá a to navzdor ujednáním řádným splátkám; mistr nechťeje pozbyti zákazníka a s ním i svých peněz, nutí a nutí se, aby vyhovoval, až pak dluh prve, nežli se naděje, vzrostl na několik set zlatých. Někdo zase objedná si od čalouníka nebo truhláře „garnituru“; tato však zmizí, sotva byla odvedena, a živnostník může se pak starati, jak přijde ke směvu. Řemeslnictvo těžce pocituje, že nelze vésti ex-

pro fond malomocných 2500 liber šterlinků, tak že fond ten nyní obnáší již 700 liber šterlinků (840.000 zl.). Bohatý zebřák. Na schodech Arcoelských v kapitolu v Římě zebřával po kolik desetiletí mrzák, jenž jest živým příkladem toho, jak milým stane se časem člověku zaměstnání, které si jednou zvolil. Zebřák ten byl velikým bohačem, neboť bylo dokázáno, že dal každé ze svých dcer věno 150.000 lir. Dal dívky rádně vychováti a všechny velmi dobře se provdaly. Po nějakou dobu zřekl se svého „obchodu“, žil na své vile a jezdi na svém vlastním povelu na procházku. Život ten brzy se mu znechutí a ze „zdravotních ohledů“ vrátil se zase k svému dřívějšímu zaměstnání. Starý pán, jež bohatý zebřák žádal kdysi o almužnu, pravil k němu: „Proč žádáš mne za dar? Jsi bohatší nežli já!“ — „Je-li tomu tak, co vám potom?“ zněla hbitá odpověď. Smrt odvolala vytrvalého zebřáka z jeho stanovisté Dobrodružná Američanka. V městě Columbus ve státu Ohio žila slečna Carrie Davisová, hezká 19letá dívka, jež romanticki mysl nebyla spokojena s holdování, které přinášeli jí mladí pánové rodného města. Dala si tajně u krejčího zhotoviti mužské šaty a dne 29. září m. r. zmizela z rodiště svého, vyzvala s sebou 1750 dollard, jež náležely její rodičům. Osm dní na to poslala Carrie, která přijala nyní mužské jméno Clarence, do Nového Yorku jisté mladé dívky, slečny Marj Prendergastové, s kterou se již dříve znala, následující dopis: „Shledala jsem, že jsem mužem, a jelikož tě miluji, přijed ke mně a já se s tebou ožením!“ V Novém Yorku dověděl se „pan“ Clarence, že milovaná Mary odebrala se do Atlanty v Georgiji. Clarence jel hned za ni, vyhledal Mary a ubytoval se a ni ve společném bytu u jakési Wrightové na ulici Wheat, které Clarence představil jako svou sestřenic, s kterou se dá za 14 dní oddati. Druve nežli čas ten uplynul, opuštia Mary s plácem byt, do něhož více se nevrátila.

FEUILLETON

S m ě s.

** Družina carova skládá se nyní ze 172 osob a sice: 73 generálních adjutantů, 1 generál-lieutenanta a 1 kontre-admirála, z 21 generál-majordů a 76 křídelních pobočníků. Z družiny té jest 15 členů carského domu, 2 vévodové z Leuchtenburku, 1 princ Oldenburský, 17 knížat, 17 hrabat, 9 baronů a 111 šlechticů. Co se národnosti týče, jest 138 Rusů, 30 Němců, 5 Čechůnců, 1 Polák, 4 Čerkesi, 2 Řeci a 2 Rumuni. Z generálních adjutantů jsou 2 polníni maršálky, 2 generálními admirály, 43 generály, 4 admirály, 19 generál-lieutenanty a 3 mistoadmirály; z křídelních pobočníků má 55 hodnost plukovníka, 3 kapitány I. třídy a 3 podplukovníka a konečně jest 15 vyšších důstojníků.

** Cholera v Persii. Nebezpečí zavlečení cholery do Evropy, jak v Cařhradě vycházející „Neologos“ oznamuje, jest tím zvětšeno, že karavany, které dříve šly z Persie přímo na Rus, ubírají se nyní do turecké Malé Asie, odkudž jdou teprve dále do Ruska. Jelikož vzdor pokročilé době v Persii cholery neubývá, nestáčí omezení karantény nařízená tureckými úřady k tomu, aby epidemie se nerozšířila. V Baku i Astrachanu učinila ruská vláda všemožná opatření proti zavlečení nákazy.

** Malomocní. V hotelu Metropoli v Londýně odbyvala se tyto dni hostina za příčinou založení fondu k vyhubení malomocenství v anglických osadách, které stáctnilo se mnoho vynikajícími šlechtici, učenci a peněžníky. Předsedou byl princ Walešský, jež při této příležitosti pojednal v delší řeči o rozšíření malomocenství a zaslubách patera Damiana, jenž podléhl leprose na ostrově Molokai, kde vykonával mezi malomocnými duchovní správu. Princ

zucí na služné, pokud toto nepřesahuje 800 zl.; neboť právě v kruzích na pevné služné odkázaných vyskytuje se poměrně nejvíce dluzníků lehkomyšlných, nesvdomitých. Ochrana proti tomu není tak snadnou. Pro podvod mnohdy nedostává se zákonných známek, a pořadem soudu civilního nelze tak ničehož vymoci, zejména od platnosti novely exekucí; k tomu pak ještě mívá dluzník zastancův a přímluvčích až dost, ačkoliv by jich zaslužoval a potřeboval vlastní zubožený větitel. Nepomohlo by zajisté, kdyby ustanoveno bylo, že zhotovená práce, dokud není zaplacená, zůstane vlastnictvím zhotovitele; neboť jednak rozedřené satstvo nebo roztrhané obuv nemá pro krejčího neb obuvníka žádnou cenu, a malíři, natěrači, pozlaccovači atd. nemohou přece své malby, nátery atd. odnésti.

Vedle žádoucího zjednodušení předpisův o řízení konkursním a zotřeni trestů na lehkovážné úpádky musí živnostnictvo hleděti si též svépomoci, zejména pak prostřednictvím společenstev zřizování vlastní své kanceláře informační pro členy společenstva po příkladu továren, kteréz uzavírají kartely, dohodnou si společně o způsobu poskytování úvěrů atd., při čemž ovšem i zákonodárství způsobem přiměřeným musí přijíti na pomoc třídám výrobním, kteréz jsou a zůstávají oporou státu.

Různé zprávy.

Při uzavírání listu došel nás telegram, že dr. Jan Kozánek, advokát v Kroměříži a moravský zemský poslanec, včera o 6. hod. večerní zemfel zánětem plic.

Dnešní číslo obsahuje stránky 205—208 francouzského románu „Baronka Leona“ od Xaviera de Montépina.

Národní vítězství v Jemnělu. Včera později na večer došel „Mor. Ori.“ tento telegram: Při obecních volbách zvítězila česká národní strana v třetím sboru většinou 161 hlasů. Druhý sbor zvolil národní kandidáty jednohlasně. Město Jemnice zůstalo tím zbaveno nadvády německého rázu a vrací se opět v řadu měst českých na Moravě. První sbor volí dne 18. ledna; ve sboru tom rozhodnou c. k. úředníci.

Propuštěn s trestní vazby. Bývalý ředitel kanceláře dra Linhart, J. Hrubý, jenž pro četné podvody asi před 7 lety odsouzen byl k šestiletému těžkému žaláři, propuštěn byl těchto dnů na svobodu odbyv si svůj trest.

Veřejné populární přednášky o luště praktické, pořádané péčí a nákladem Jednoty průmyslové, těši se letos zvýšené oblibě. Až do vánočních svátků bývalo přítomno i přes 100 posluchačů, tak že dosti velká místnost jedva postačovala. Ochuzování přednášedceho profesora p. K. Lukáše zavázilo přeřuše-

Za to však každého dne ráno přicházely čerstvé kytičky pro „pana Clarence“. Co se stalo? Kytičky pocházely od bohaté dědičky, která bydlela v Kimball-housu a s kterou podnikavý „pan“ Clarence také se zasnoubil. Mezitím vykonal „on“ malou cestu do Evansvillu v Indiana a našel tam třetí nevěstu. Po 8 dnech vrátil se do Atlanty, kde brzy seznámil se stlečnou Florenci Lilianou Adamsovou. Stala se jeho čtvrtou nevěstou i slibil, že se s ní ožení, jakmile dostane slibené místo v ministerstvu ve Washingtonu. O tom však dověděla se bohatá dědička z Kimball-housu a dala Clarence zatknouti pro porušení slibu manželského. Zádala 50.000 dollarů náhrady. Nyní odhodlal se Clarence, že udá své pravé jméno i pohlaví. Policie telegrafovala matce Carrie a tato odpověděla: „Vrať se hned. Vše odpuštěno.“ Jiná jest otázka, zdali čtyři zklamane nevěsty také tak snadno odpuští.

Věrní až do smrti. Dvě rakve v jednom pohřebním voze vezeny byly tyto dny ulicemi Madridu a budily všeobecnou pozornost i účastnivši. Při tom vypravovala se následující dojemná historka. První na chřípku rozemohl se v městě účetní žil se zdejší banky pan Lagrange, rodilý Francouz, jenž žil se svou choť v šťastném manželství. V nemocí ošetřovala ho co nepečlivěji a po několika dnech byl zase zdráv. Avšak následkem nočního bdění a namáhání mladá choť se rozemohla a za nedlouho podlehla zánětu plic. Možná si představiti zoufalství sotva se uzdravivšího manžela. Jeho domov, v němž cítil se tak šťastným, byl prázdným a budoucnost zdála se mu tak beznadějnou. Život stal se mu nesnesitelným a myslénka rozloučení stále ho dělala. Počty ty vyjádřil v jistém dopise. Jeho rozhodnutí bylo pevné. Nabíl revolver, strávil noc bolestným pozorováním zesnulé, políbil za vzykotu studenou tvář své družky, které kdysi před oltářem slibil věrnost až do smrti, a když začalo se rozednívat, vrhl se na mrtvolo a střílel se třikráte do prsou. Soudní komise našla ho již jako mrtvolo a našliho, aby manželé byli společně pohřbeni.

ni výkladů dne 12. t. m. Zítra v neděli dne 19. t. m. budou však přednášky opět zahájeny a bude v nich pokračováno obvyklým způsobem, totiž tak, aby každému i bez předběžného odborného vzdělání byly srozumitelné a poskytlý prospěšného poučení. Přednášky konají se každou neděli a svátek od 9—10 h. (1. kura) a od 10—11 hod. (II. kura) dopol. v místnostech českoslov. obchodní akademie na Staroměstském náměstí v 1. poschodí. Přístup jest každému bezplatně volný.

Chřipka na venkově. V Plzni počíná epidemická chřipka znenáhla povolovati, takže by se i tam osvědčila předpověď lékařů, že zurení její je nejpříběhem prvních 4 neděl od vypuknutí. Objevily se sice některé těžší případy ochuzavání, které však nebyly přímým následkem chřipky, nýbrž nedostatčného se setření, a byly by se snad při nejvyšší sychravé zimě také objevily. Případy umrtí, které se poslední dobou v Plzni udály, přičítány byly famou ovšem hned na vrub chřipky, ale lékaři jistěno, že následkem epidemie nepřihodilo se posud žádné umrtí. V úterý nalezen byl v Plzni asi 14letý dráteník na schodišti jednoho domu na Pražském předměstí. Zdálo se, že tvrdě spí. Při prohlídce spícího shledáno, že má horečku, krátký těžký chrapot a bledou tvář, bolesti skřílenou. Vzbuzen, sotva na nohou stál a musil být dopravěn do nemocnice, kde shledáno, že byl po druhém zachráněn chřípkou. — V Hradci Králově v posledních dnech také chřipky ubývá, ale potrvá ještě asi dlouho, než se město nemilého a neodbytného toho hosta naprosto zbaví. Těžce jsou postiženy epidemii tamní nemocenské pokladny; velký počet nemocných vyčerpal jejich prostředky a páni pokladníci nevědí si rady, jak nspokojí stále o podpory hlásící se členy pokladny. Patrně, že bude zadána z Vídně rychlá pomoc; jiná otázka jest, přijde-li. — Chřipka v Moravské Ostravě a okolí koncem minulého týdne poněkud ustala, tento týden se však opět značně rozšířila, že lékaři a lékární byli touto nemocí velmi zaměstnáni. S počátku vystupovala chřipka v Mor. Ostravě zejména uprostřed města, odkud šířila se do obvodu a okolí města. V kancelářích a úřadech tuto nemoc již většinou přestáli, ve školách nebyla proti jiným místům příliš rozšířena, nejlhže však hospodářila mezi horníky. Na dolech barona Rothschilda resp. bratří Gutmannů onemocnělo přes 1000 horníků, tedy 20 pct. všeho hornictva, na dolech severní dráhy přes 700 horníků (asi stejné procento). Na Jindřichově jámě následkem onemocněných velikého počtu horníků obzmena byla i doprava, ano na několik hodin i úplně přerušena; podobně dalo se na dolech hraběte Vlčka, knížete Salma a Zwierzimovych. V železárnách vítkovických na Moravě bylo na sta nemocných; v posledních dnech se stav ten však značně zlepšil. Stejně rozšířena byla chřipka i na nádraží v Přívoze a v Hrušovské továrně na sodu. U většiny případů byla nemoc však jen mírná a nyní již všude ubývá.

Příšerná a záhadná vražda. Kamenník Frant. Brejcha z Hlubočep jako obyčejný tak i v úterý ráno ubrál se do práce ve skalách svatoprokopských. Byla to poslední jeho cesta tímto světem. Když se domů nevracel, pátráno po něm. Byl nalezen a nalezu zděsila se celá krajina, zdesi se ho každý, kdož se o něm z těchto zpráv dočte. Místo zdravého, silného muže byla v lese na stráni nedaleko skal nalezena mrtvolo ve stavu nejvíce zobaveném. Mrtvolo byla přikryta kabátem. Když tento odhalen, ukázal se přítomným obraz příšerný. Krk Brejchův rozřiznut, břicho rozřazáno a žíly na rukou přefezrány. Patrně byl asi život zavražděného tuhy a proto bestialní vrah této jeho tak rozřápal. Včera odebrala se na místo soudní komise, jež našla, aby mrtvolo byla dopravena do pathologického ústavu k pyrtání. Dle četných výpovědí slyšeli lidé brzy po odchodu Brejchově bolestné upění v lese. Jak patrné, stal se Brejcha obětí strašného zločinu. Na rtech strnulého obyvatelstva lpí otázka: Kdo mohl spáchatí ukrutnost takovou? Poněvadž nebylo možno vysloviti dosud podezření určitého, puštěna uzda pestrým domněnkám. Některí lidé, kteří nezapomenuli na pověsti o Žaku rozparovači, mají za to, že to jeho dílo. Však domněnka tato jest naprosto vyloučena. Lidé v okolí housného a neslýchaného zločinu obávají se za tmy vycházeti dále z domů. Policie pátrá po pachatelí a je nejvíce žádoucí, aby pobouřené mysli obyvatelstva byly upokojeny vědomím, že bestialní vrah je pod bezpečnou závorou a v pevných poutech.

Parcelář padělal směnku. Znamý parcelář Ignác Reiter z Horic, jenž jako zástupce pověstné fridantské spořitelný přetýnům rolníkům na Horicku a v širé okolní krajině z ústavu toho peníze zprostředkoval, a když tyto půjčky jinak knihovně pojistěno dosti rychle spláceli nemohli, jim exekutivně od majetku jich pomáhal, došel konečně zasluženou odměny. V domněnké, že mu všechno projde, padělal směnku na 300 zl. a podepsal jako příjemce manžely Václava a Annu Douškovy, majitele uslodstí v Ostrově u Horic. Směnku tu poslal k eskontu filiálce rakousko-uberské banky ve Hradci Králově, odkud dále podána do Prahy. Minulých dnů se dotýkný podvod prozradil a c. k. státní návidnictví zavedlo s Reitrem trestní vyšetřování.

Náhle zemřel. Václav Granát, 46letý sladovnícký z Dobřiša, sklesl včera o 1/1 hod. odpol. jda na Smichov do svého bytu v c. 373 v Schwarzbergově třídě k zemi a v několika minutách zemřel. Lékař pan dr. Šimůnek zjistil, že byl raněn mrtvicí.

Byl se trestu. Ferdinand Skulski z Brna na Moravě, jenž u brněnského zem. trest. soudu prozlečin smilstva byl v obžalobě a v Husovických bydlel, zastřílel se dne 18. t. m. ze strachu před trestem.

Domáci zloděj. Koterovský mlýnář p. Flossmann pozoroval už delší dobu, že se mu ztrácí mnoho věcí ze mlýna, jako šrouby, femeny, ocel, hedváví a pod. Pátral dlouho, ale sbloděje se dohlédáti nemohl. Při největší opatrnosti ztrácel se věci. Podezření padlo na stárka Aloisa Hácn z Borůu u Rokycan. Požádal tudíž obecního starostu, aby s četníkem provedl prohlídku bytu stárkova. Nic netušící stárek byl velice překvapen. Našlo se u něho veliké množství věcí, jichž většinu poznal p. Flossmann, část však, která takéž pochází ze mlýna, nepoznal, bude snad pocházet z jiných mlýnů. Věci, které p. Flossmann poznal, měl cenu přes 100 zl. Nepoctivý stárek byl zatčen, ale zdráhale se polechnout vyzvání četníkova, pročež mu dána byla želízka na ruce a spoután odveden byl k soudu do Plzně.

Těžce zraněn. V továrně Bondyho v Bubnech zaměstnaný dělník Václav Ducháč z Milčína dostal se včera rukou do stroje a utrpěl těžké zranění. Byl dopraven do všeobecné nemocnice.

Pokus sebevraždy. Dnes v noci zadržán byl 29letý obyvatel p. Fr. Bazima z Točné po túláci; jelikož však udal, že požil roztok kostíku, byl dopraven do všeobecné nemocnice, kdež pokus otrávení byl skutečně zjištěn. Ponechán tudíž v lékařském ošetřování.

Ztratila pětka. Chudá žena ztratila dneš ráno cestou z Vojtěšské ulice k Národním divadlu pětku, i proti šlechetného náleze, by odeval jí na poli-cejním ředitelství. Peníze ty byly celotýdenním výdělkem z náhož má býti rodina živa.

Odřeknuté představení divadelní. Okresní soud vnitřního města Vídně pronesl včera rozsudek, který je velmi důležitý pro veškerá divadla a všechny navštěvovatele divadel. Dne 12. prosince m. r. koupil si dr. Heller ve vídeňském německém „Volkstheater“ za 2 zl. lístek na kreslo k oznamenímu na ten den představení „Svatba ve Valenii“. Odpoledne však bylo toto představení odřeknuto a místo původně ustanoveného kusu oznámen „Farář z Podlesí“. Na dotýněných plakátech bylo zároveň oznámeno, že lístky pro tento večer koupěný mají také platnost pro zítřek, na kterýžto den znova ohlášena „Svatba ve Valenii“. Dr. Heller, jenž představení „Farář z Podlesí“ nechtěl navštívit, šel následujícího dne ke kase jmenovaného divadla, aby si za svůj lístek vyměnil nový k představení „Svatba ve Valenii“ anebo poplatek 2 zl. zpět vyzdvihl. Obě však bylo mu odepráno, poněvadž přýmel přijíti včera, kdy pro něj místo v divadle zůstalo vyhrazeno. Když námítky dra Hellera nespomohly, podal prostřednictvím dra Vl. Zuckra u okresního soudu žalobu na vráčení 2 zl. Včera konáno o žalobě před bagatelním soudem líčení. Zástupce divadla uváděl: Představení „Svatba ve Valenii“ bylo za přčinou ochuzavání slečny Sandrockové a bez viny ředitelstva překaženo. Příhodou tuto musí tudíž nésti vlastník listku. Lístek zakoupený neznamená ostatně představení, nýbrž určité místo a jistý den, pro který byl zakoupen, kdežto jiná divadla, jako dvorní zejména uvádějí také představení, pro které lístky byly koupeny. Žalobce musil také věděti, že se má hned hlásiti, aby divadlo nebylo pozkozeno, poněvadž místo zůstalo mu vyhrazeno. Dr. Zúcker odpovídá, že slečna Sandrocková patří k divadlu a nikoli k žalobci, že tudíž škodu z jejího onemocněnosti musil nésti divadlo. Obsah divadelních listků vůči plakátům je lhotejný, poněvadž divadelní plakát je tolik jako oferta, na jejíž základě uzavírá se smlouva mezi divadlem a navštěvovatelem divadla; lístek je pouze poukázkou na sedadlo. Ostatně, když výkon jakýsi je nemožný, musí dle zákona to, co bylo za něj dáno, býti navráceno. Jmenované divadlo nemohlo vycházeti z domněnky, že se všickni navštěvovatelé ještě v poslední hodině prohlásí, zdali chtějí lístky vyměnití nebo peníze zpět vyzdvihnouti, neboť byli by 2000 navštěvovateli musili toto prohlášení u kasy učiniti v poslední půl hodině, což je nemožno. Pro novou ofertu, která ohlášena je v novém představení, je vymezena zákómem 24 hodinová lhůta na rozmyšlenou, chce-li jí majitel listku k původně oznamenímu představení přijati. Po té prohlásí obě strany, že se nábrady soudních útrat zřikají, poněvadž se jim jedná hlavně o zásadu. Soudec prohlásil pak rozsudek, kterým divadlo jmenované uznáno vinným a odsouzeno k náhradě 2 zl. dra Hellerovi. V důvodech rozsudku se praví, že žalobce lístek koupil ke představení na cedulích oznámeném, totiž ke „Svatbě ve Valenii“, obsah listku že je vedlejší, poněvadž jeho podstata záleží pouze v číslu, které označuje sedadlo. Zde platí čl. 1447, poněvadž představení vůči překaženo příhodou, která se stala na straně divadla; proto musí peníze býti vráceny. Co se týče ohlášení, že majitel listků mohli navštívit představení „Farář z Podlesí“ nebo dne následujícího „Svatba ve Valenii“, to je návrh ředitelstva, který žalobce nepřijal a nebyl tudíž pro něj závazným. Kdyby ostatně žalobce byl chtěl tento návrh přijati, měl k tomu vyhrazenou dle zákona lhůtu 24 hodin. Snad bylo by možno jinak rozhodnout, kdyby se strany ředitelstva jiná lhůta ku přiblížce byla ustanovena, leč to zde nelze posuzovati. Není tudíž důvod k odřikání navrácení 2 zl. a divadlo musilo býti odsouzeno.

Soubor. Předevčirem odbýval se v okolí Vídně soubor mezi vysokým anglickým šlechticem a jistým páněm z francouzského Švýcarska. Při druhém výstupu byl Angličan velmi těžce poraněn.

Věstník živnostenský a dělnický.

Z Ústředního spolku pro dělnictvo práci a služby hledající v Praze. Valná hromada koná se dne 19. ledna o 2. hod. odpol. v místnostech spolkových. Hojně účastenství členů žádoucí.

Spolek vzájemně se podporujících dělníků la-kýrnických v Praze bude mít v neděli dne 19. ledna výroční valnou hromadu. Členové dostavte se v plném počtu do místnosti spolkové „U tří pivonek“ v Jirchářích o 2. hod. odp.

Ze společenstva provazníků, postřiháčů, tkalců, puntochářů a cidiců látek v Praze. Dne 12. ledna ustavilo se představenstvo hromady pomocnické při společenstvu tomto následovně: Za předsedu byl zvolen p. Antonín Heřman, bytem ve Vrsovicích č. 319; do výboru pp. Frant. Černý, bytem ve Vrsovicích č. 79, Ant. Fencel ve Vrsovicích č. 313, Jos. Lesa v Žižkově č. 509 a Frant. Svoboda, zaměstnaný u Alex. Leipena, bytem v Konviktské ulici; za náhradníky pp. Ant. Rudolf, bytem na Hradčanech, zaměstnaný u Eman. Faltýna, a Josef Vrána z Kaprové ulice č. 40. Do rozhodčího výboru pp. Ant. Heřman, Fr. Černý, Ant. Fencel a Jos. Lesa, za náhradníky Fr. Svoboda a Jos. Vrána. Za zástupce hromady pomocnické do schůzi společenstevských pp. Ant. Heřman a Ant. Rudolf. Schůze konala se v bytě starosty společenstva v č. 103—III; úřad živnostenský zastupoval mag. konc. p. Otto Knott.

Zprávy spolkové.

Jednota českých matematiků v Praze bude mít v úterý dne 22. ledna o 7. hod. večer schůzi výboru v místnostech p. Brejšků ve Spalné ul. — První pražský podporující spolek vysloužilých a záložních poddůstojníků bude mít dne 26. ledna o půl 8. hod. odp. v místnosti u Vyskočila v Retězové ulici řádnou valnou hromadu. — Český spolek sachovníků má dnes jour fixe v 7. hod. večer v místnosti klubu v kavárně Růžičkové (stará „Slavia“). Přátelé šachu jako hosté jsou vítáni. — Podskalská beseda „Motýl“ koná dnes v sobotu řádnou schůzi výboru. V pondělí 20. ledna koná se schůze „Mládenců“. — Výherní spolek „Vlasť“ bude mít dnes v sobotu o 8. hod. večer výroční valnou hromadu v místnostech spolkových. — Z „Dělnického klubu“ v Praze. Členská poradní schůze za přítomnosti sestavení kandidátní listiny k X. řádné valné hromadě koná se dnes v sobotu. V neděli 19. ledna jest domácí zábava a divadelní představení: „Paní Marjánka“. Začátek o 7. hod. večer. — Spolek „Láska“ vzájemně se podporujících samostatných obuvníků na Smíchovské bude mít v neděli 19. ledna o 1. hod. odpol. valnou hromadu v místnostech „u dělového kříže“. Hojně účastenství pp. členů žádoucí. — Zpěvácký spolek „Venceslav“ v Libni počne opět konati pravidelné cvičení svá příštím týdnem a sice pro anory I. a II. vždy v úterý, pro basy I. a II.

v pátek určitě o 8. hod. večer v místnosti spolkové. Studovati se budou skladby nové, a jest tudíž velmi důležité, aby všichni pp. členové se dostavovali. Zkoušky damske, jich čas a místo oznámí se v nejbližších dnech listky. V poslední schůzi přijati byli jako zakládající člen „spolek vojenských vysloužilců“, jako přispívající p. Mašek a jako činný p. Haase.

Uprávněná místa. Ředitel akc. cukrováru u Mostu; žádosti do 15. února správní radě. Strojníka u cukrováru; nabídky pod š. „F. G.“ administraci „Prager Zuckermarktu“.

Za blběho prohlášen byl Rudolf Heřmanovský, lesní kníže Kinského ve výslužbě v Heřmanovské Městci a za opatrovníka ustanoven mu p. Leopold Heřmanovský, ředitel panství v Slatinanech.

Zapsané firmy. U obchodního soudu v Praze: „Frant. Spaček“ na Zbraslavi. U obchodního senátu krajského soudu v Hradci Králové: „Hronower Baumwollspinnerei“. U obchodního senátu krajského soudu v Budějovicích: „S. Neumann“ ve Vltavotýně; „Konrád Pichler“ v Nových Hradech.

Vymávané firmy. U obchodního soudu v Praze: „M. Pýtel“ v Praze.

Drahy. V Benešově: Nemovitosti Brezínových v Dobříčkově, 1. března, 9. dubna. — Usedlost A. Lejčkové č. 2 v Tetouňovicích (zl. 7949), 19. února, 19. března. V Čáslavi: Dům č. 103 v Čáslavi (zl. 8580), 25. února. V Českém Brodě: Nemovitosti K. Beránkové v Limuzích a Roztoklaticích, 15. února, 15. března. V Klatovech: Mlýn J. Pytlíkové č. 42 v Dolanech (zl. 17.126), 14. února, 17. března. V Kouřimě: Pozemek M. Šutě v Krychnově (zl. 531), 6. března, 6. dubna. V Poděbradech: Pozemky M. Borovičkové v Ratenicích (zl. 810), 20. února, 20. března. V Rakovníku: Usedlost Německových č. 166 v Kneževsi, 26. února, 26. března. V Strakonici: Usedlost J. Holuba č. 15 v Stráscích (zl. 3971), 19. února, 19. března. Ve Štětí: Usedlost V. Řeřhra č. 30 v Malesově, 8. února, 11. března.

Zemřeli v Praze.

Dne 14. ledna: Trojanová Josefa, vdova po kočím, 82 r., 430—1. Thielová Marie Adela, milosrdná sestra, 26 r., 336—3. Rudlová Emilie, vdova po rytci, 71 r., 308—2. Michálová Josefa, trafikantka, 84 r., 896—1. Melicharová Anna, vdova po kupci, 81 r., 122—1. Mareš Jan, sluha bankovní, 72 r., 535—2. Kovátová Karolina, dcera topiče, b. r., 295—7. Babánek Antonín, soukromník, 20 r., 1171—ž. Kunes Jan, strojmistr, 33 r., 220—1. Wacková Zdenka, 21 m., 97—7. Adamová Anna, vdova po tezníku, 66 r., 42—1. Círek František, koč, 73 r., 1410—2. — Ve všeobecné nemocnici: Vohralík Josef, obuvník, 29 roků. Masnerová Barbora, vdova po hrnčíři, 77 roků. Holečková Alžběta, nádenice, 44 roků. Brdicková Ad., manželka

kožešník, 47 roků. Bartušek Josef, nádeník, 50 roků. Pokorný Karel, knihař, 19 roků. — V nemocnici Milosrdných sester: Schornová Anna, pta-dlena, 39 roků. — V josefovské nemocnici: Weissová Terezie, vdova, 71 roků. — V městském chorobinci: Šamal Jan, voškát, 65 roků. — V nemocnici Alžbětinské: Waldschubrová Marie, manželka truhláře, 59 roků.

Zemřeli v Žižkově.

Dne 29. prosince: Heinová Terezie, manželka krej-čího, 45 r., č. 389. — Dne 30. prosince: Staněk Josef, syn pokrývače, 3 r. 6 m., č. 581. Vitová Anna, dcera dělníka, 1 den, č. 456. Vítová Božena, dcera dělníka, 1 den, č. 456. Rosická Jaroslava, dcera hostinského, 6 měsíců a 2 týdny, č. 477. Exhaustová Stanislava, dcera zlatníka, 2 r., č. 269. Fránová Barbora, dcera sluhy, 4 r. 6 m., č. 465. Dvořáková Marie, dcera ná-deníka, 12 týdnů, č. 643. — Dne 31. prosince: Pavlík Karel, syn topiče, 8 týdnů, č. 359. — Dne 1. ledna: Černý Karel, syn truhlářského, 5 r., č. 364. Joulk Jan, syn malíře, 12 m., č. 240. Novák Josef, úředník, 54 r., č. 303. Rambousková Milada, dcera úředníka, 12 m., č. 635. Jelínková Libuše, dcera obchodníka, 2 m., č. 192. — Dne 2. ledna: Bechyně Josef, zámečník, 57 r., č. 371. — Dne 3. ledna: Randa Ferdinand, syn šva-dleny, 3 m., č. 119. Binovcová Karla, choť obchodníka, 30 r., č. 292. Weissová Eliška, dcera hospodyně, 8 týdnů, č. 612. — Dne 4. ledna: Jelínek Karel, syn obuvníka, 7 m., č. 388. Vrbecká Anna, manželka dělníka, 49 r., č. 318.

Král. zemské české divadlo v Praze.

Národní divadlo.

V sobotu, 18. ledna. 43. hra v předplacení.

Rusalka.

Velká opera o 4 jednáních s tanci. Text dle básně Puskinovy, přeložil z ruského Aug. Eug. Mužík. Hudbu složil A. S. Dargomyžskij. Vystavil vrchní régisseur pan Frant. Kolár. Zpěvohru řídí první kapelník pan A. Cech.

Nové obleky dle figurin carské opery v Petrohradě zhotoveny v dílnách Národního divadla. Ruský mlýn v 1. jednání a týž mlýn v rozvalinách ve 3. jednání maloval Národního divadla pan Rob. Holzer.

OSOBY: Mlynář, p. Heš. Nataša, její dcera, později carevna rusalek, p. Försterová-Lautererová. Její dcerka, malá rusalka, m. Bucková. Kníže, p. Veselý. Kněžna, sl. Panznerová. Olga, společnice kněžnina, sl. Kaval-larová. Svat. p. Krossing. Myslivec, p. Faltus. Vesničaná. Bojari a bojarjky. Svatební hosté. Rusalky. Sbor knížecích myslivců.

Děj v prvním jednání na břehu Dněpra u mlýna my-nářova, ve druhém jednání v paláci knížecím, ve třetím jednání v komnatě kněžninině a pak na břehu Dněpra u spustlého mlýna, ve čtvrtém jednání ve vodním paláci rusalek a na též břehu Dněpra.

Začátek o 7. hod. Konec o půl 10. hod.

208

hromadé až dlouho po půlnoc — a můžeme směle tvrdit, že nemluvili o hostejných věcech.

Čtenáři naši dozví se později výsledek rozmluvy jejich.

Na zejtri s rána bylo v letohrádku mnohem ve-seleji než jindy, a temný klid, jenž panoval tam ode dne neštěstí, měnil se v ruch obyčejné tam pa-nující.

Netřeba ani říci, že služebnictvo znalo velmi dobře neutěšené poměry mezi členy rodiny.

Nedivil se tedy málo, když viděl, kterak prá-telsky hovoří stará dáma s mladou paní, a jak spo-lečně řezají celé koše květin, jimiž měla se jídelna oadobiti.

Jiří de Nerville sledoval Leonu a tetu svou a pečoval velmi dvorně o mladou paní, která se při-větivě na něho usmívala.

Za úsměvem tím skrýval se však tajný nepokoj z hluboký bol.

Mladá paní vzpomínala si s hrůzou na tak blížký již okamžik, kdy seje se současně se svým man-želem a doktorem.

Pravili jsme, že se usmívala; chvěla se však též při myšlence, že nebude jí suad již déle možno utajiti slzu v oku a že skane jí palčivě po ubledlé tváři.

Lučen přišel k desáté hodině a odebral se hned do ložnice barona Maxa.

Byl bledší než kdy jindy, a černé kruhy okolo očí jeho svědčily o probdělé noci.

„Nepřeji paní Leoně de Trèves její bohatství... bojí se smrti barona Maxa, ne však z lásky k němu, nýbrž proto, že by smrtí jeho přišli na mizinu... Spoléhají na mne, aby pomoci mou docílili něco ne-pravého, k čemu on se nechce propůjčiti, a proto projevují mi tak vřelě falešné své přátelství...“

XXVI.

Bylo 7 hodin večer.

Stará dáma, Leona a Jiří de Nerville seděli spolu v jídelně. Měl se právě přinésti oběd.

Jiří pozoroval potají obličej mladé paní.

Baronka Germaina zdála se býti zamyšlenou. Náhle obrátila se ke své snaše.

„Neviděla jste dnes doktora d'Harblay, mé drahé dítě?“ ptala se jí.

Leona, jejíž myšlenky tanuly patrně někde jinde, zachvěla se uslyševši jméno mladého doktora, po-zvedla velké své oči k baronce a odpověděla:

„Ne, matko... Již po tři dny jsem ho nevi-děla...“

„Již po tři dny!...“ divila se stará dáma. „Měla jsem za to, že vám přináší každodenně osobně zprávu o zdraví Maxa.“

„Je tomu tak; ale po tři dny přicházel vždy v hodinu, kdy nebylo mi možno jej uvítat, a tudíž nařídil sluhovi, aby mi podal zprávu o stále zlepšujícím se zdraví mého chotě.“

Po krátkém mlčení pravila paní Germaina:

„Baronka Leona.“

52

Služby a práce.

Dilovodoucí
pro velkou továrnu na šatohotovost kamna se hledá. Jen úplně obeznalí a spolehliví, německé a v pádu české řeči i v písemné znalosti se písemně pod zn. H. J. 10 v adm. t. l. na Václ. nám. č. 5. 8336

Na kovolitectví
čili mosaznictví přijme hoch Jan Dürfler v Bartolomějské ul. č. 309—1. 8358

Na truhlářství
přijme hoch J. Keller na Smíchovské v Žižkově tř. č. 535. 8242

Lepší děvčata
k dětem českým a německým obdrží výhodná místa. Pani Louisa Neustadtlová, kancelář pro započítávání míst na Ovocném trhu č. 1 naproti Bazaru. 2459

Frisérka,
která velmi levně a vkusně česá, doporučuje se ctěným dámám. Bl. na Petřském nám. č. 12 u paní Malé. 8326

Dozorce
řádn., dobře doporučeného, který se též úplně v zahradnictví vyzná, přijme větší český cukrovar. Získá se u udáním dosavadní činnosti přijímá pod zn. C. B. 214 v adm. t. l. na Václ. nám. č. 5. 2476

Zahradnický
pomocník, který již v obchodě zaměstnan byl, přijme se v květinářství A. Svobody v Praze v Celetné ulici. 7694

Hollčského
pomocníka přijme hned A. Burián v Eliščině třídě. 8378

Učenicel
přijme Berta Šrejbrová, krejčovská pro dámy v Žitné ulici č. 55 n. 8367

Kupeckého
příručného dobře doporučeného a německé řeči znalého přijme od l. února J. Bureš v Karlíně. 8301

Za sklepníka
proší o místo mladý muž, 22letý, který se dobrými vysvědčeními vykáží může jako sklepmistr zaměstnan byl, nejráději na venkov. Ctěné nab. pod zn. J. J. do adm. t. l. na Václ. nám. č. 5. 8331

Němčině,
francouzské a angličtině vyučuje dle praktické metody B. Feigl, učitel klas. a mod. jazyků v Celetné ul. č. 17, 2. patro. 8408

Skleněné pažení
jest levně na Prodej na Příkopech č. 14 u domovníka. 8330

Eleg. dámský kostým
se prodá. Adr. v adm. t. l. na Václ. nám. č. 5. 8304

Hokynářství
se v adm. t. l. na Václ. nám. č. 5. 8317

Dům
jednopatrový v obci u Prahy, nově vystavěný, od daně osvobozený, s kupectvím a trafikou se prodá za 5500 zl. Cizně 520 zl. r. č. Ke složení 1500 zl., zbytek na 5 až 6%. Nab. pod čís. „M. B.“ do adm. t. l. na Václ. nám. č. 5. 8358

Světlý pokoj
jest pro svobodné pány k pronajmutí v Půjčovně ul. č. 6—11. Bl. u domovníka. 8388

J. F. M. 13.
Dopis na hlavní poště. 7746

Souhlas 30.
Dopis na hlavní poště. 7745

Ztráta.
Ztracen byl svasek malých klíčků. Kdo je našel, nechť je odevzdá za odměnu v hostineli „U modré hvězdy“ pod nuselskými schody. 8343

Spacích divanů
všeho druhu, největší výběr za ceny výrobní nabíží Fr. Vokurka ve Vodickově ul. č. 39. 2409.

Kde!!!
Ize dostati přírodní Karlovické víno i litra za 30 kr. a franc. cognac? Jedině u J. F. Kacera, kupce na Smíchově v Palackého tř. č. 3. 6767

Obnošené šatstvo
závoňní od passtva prodává a kupuje A. Borecká, na rohu Dušní a Věžské ul. č. 908—1., 2. p. 7760

Obnošené šaty
a prádlo od panstva pro pány a dámy kupuje a prodává, též zlaté a stříbrné skvosty, zlaté a stříbrné hodiny na skládě má v Soukenické ul. č. 10 n. v I. p. Al. Němec. 8404

Nabídnutí k sňatku.
Majitel domu a 8000 zl. v hotovosti oženil by se buď se starší slečnou neb bezdětnou vdovou od 25 do 35 let. Nabídky a poddobnož pod zn. „M. R. 8000“ do adm. t. l. na Václ. nám. č. 5. 8220

Starou litinu
za cenu nejvyšší kupuje Ant. Reissenzahn továrna na hospodářské stroje a slevárna v Bubnech u Prahy. 7629

! Němčině !

francouzské a angličtině učí rychle a levně C. Conrat v Praze v Jungmannově (Široké) ul. č. 11 nové, č. 20—11. staré.

Domovníci pozor!

Zitřa v neděli dne 19. ledna o 7. hod. večer jest řádná valná hromada v sále konviktském. Dřzte se statečně, nepovolte a nepřijímate kandidátní listinu Vám do domu smánu osobou Vám poslanou a volte jen dle kandidátní listiny, která Vám v místnostech valné hromady bude podána a spolkovou stampiglii opatřena jest. Nepovolte a držte se statečně! 7755
Hlasý důvěrník.

Technik II. r.,
jenž se sdařilým úspěchem informoval a při studiih pouze na sebe jest odkázal, vyučoval by žáky ze střed. škol všem před. kromě latiny a řeči, žáky z obecné měšť. škol a pány mathematické, francouzské, stenografii a psaní. Ct. nab. pod zn. „A. B.“ zaslány buďtež do adm. t. l. na Václ. nám. č. 5. 8027

Kašlete? 8027
Sladové pokronky J. Reimanna na Linhartském nám. č. 4 jsou ze sladu a medu udělaný a všem kašlajícím doporučení hodny.

Jistě a rychle lečení všech tajných nemocí mužských a ženských.

Dr. Hersch,

první sekundární lékař prvního oddělení pro tajné nemoci c. k. všeobecné nemocnice. Ordinance od 7—9 ráno a od 12—5 hod. odp. Též v neděli. Lažarská ulice číslo 10 (kavárna Tůma) proti kasárnám tržičtářským. Též písemně. Honorář mírný.

Kostomlatského

plzeňská pivnice.

Oporně se obzvláště vejejmě plzeňské výhradně s měšťanského pivovaru jen od čepu. 8305

Vítečná přírodní vína
1 litr 28, 36, 40, 48 kr. a výše doporučuje
vinárna K. Weinbergera
na Král. Vinohradech v Šafaříkové ulici, (stanice tramwaye). 7626

Levné peří
do peřin a polštářů, prodává J. Krása, sklad peřin na Smíchově „u Libuše“. Staré peří koupím a plátním hotoré. 1555

Soustruh
na dřvo koupí F. Marek v Žižkově v Harantově ul. č. 273. 8316

Tajné nemoci
léčí důkladně a rychle em. vojen. a nemocniční lékař J. Spiegel a ord. od 8—10 a od 12—3 h. (též písemně) v Praze, Ubelny trh. v nároží Skořápkové ul. číslo 421-I v 1. patře. 1955

Za 6 zlatých
100 kusů výzových kartáčů, jakož i veškeré kartáčekové potřeby k udržení domácí čistoty nabízí velmi levně vyrábětel Václ. Schmidt v Praze v Týnské ul. (vedle kostela). 987

Tajné

kožní nemoci,
slabost léčí důkladně a přiměřeně rychle odborný lékař

Dr. Rosenfeld,
bývalý nemocniční lékař, po dlouholeté zkušenosti a dle nejlepšího osvědčeného způsobu v Praze v Ostrovni ulici číslo 146 proti uršulinskému klášteru. Taktéž pro prání, žaludeční a břišní nemoci. K mluvení od 9 h. ráno do 4 hodin odpol. Též písemně se záspykou lékař. Raďte si dobře mé jméno a číslo domn pamatovati. 5872

Majitel a nakladatel „Závod tiskářský a vydavatelský v Praze“; tiskem téhož závodu. — Vydavatel V. Kečoma. — Zodpovědný redaktor Adolf Srb. Papír s továrny Hynka Fuchsa v České Kamenici.

„Posuzovala jsem toho Luciena d'Harblay a počátku nedobře... Je to roztomilý člověk, velmi vzdělaný a obětavý a má plné právo na vděčnou lásku nás všech... Nejsite také toho náhledu, mé drahá Leono?“

Mladá paní se zapýřila a pravila nejistým hlasem: „Ano, jsem také toho náhledu, matko... Myslim, že pan d'Harblay jest velmi zasloužilým lékařem...“
„Zitřa budeme mlti příležitost přesvědčiti se o zaslubách jeho...“ doložila stará dáma.

Leona pohlédla udiveně na svou snachu a opavala:

„Zitřa?... Proč právě zitřa?“
„Protože nám oběma chystá na zítřek velkou radost.“

„Jakou radost? Dovolí nám snad spatřiti Maxa?“
„Ano, mé dítě... Úplně uzdravený Max bude zitřa s námi snidati, a doktor Lucien bude hostem našim, byl jim pozván.“

Před několika okamžiky Leona se zapýřila. Nyni zbledla a pravila chvějícím se hlasem:

„Max úplně uzdraven... Max zitřa k nám přijde! Ah, máte pravdu, matinko, tot velká radost pro mne. Manžel můj bude tedy od zítřka opět moci žiti s námi jak obyčejně?“

„Zajisté, doktor však udělil nám též nejaké rady, dle nichž se všichni zachováti musíme...“

„Nějaké rady?“

„Velmi jednoduché... Pan d'Harblay prosil mne abyčh vás o tom zpravila...“

A stará dáma opakovala Leoně doktorova slova. Pak již nemluvalo se než o jedné věci, totiž o uzdravení barona Maxa.

Jakmile povstali od oběda, Leona předstírajíc velkou zemdenost rozloučila se se svou tchyni a panem de Neville a odešla do svého pokoje.

Když vešla do své komnaty, sklesla sklíčena na pohovku.

„Čeho jsem se nejvíce bála, stává se skutečností!“ vzdychla si. „Max sprátelil se s doktorem d'Harblay, bude jej stále zvatí do domu a já budu nucena jej vřidati, slyšeti jej mluvit a odpovídati mu... Budu mu často na blizku — a chtěla jsem se ho straniti... vypuditi obraz jeho z duše své... a nyní sám manžel můj přivádí jej sem a vnucuje mi jeho společnost... Což bude žiti mé jen stálým bojem? Nuže dobře! Budu bojovati... Neprozradím své tajemství... Bůh dá mi k tomu dosti síly...“

Mladá paní poklekla před velkým, pěkně vyřezávaným křížem ve své ložnici a vroucně se modlila. Modlitba však nepřivedla mír v rozbourané nitro její.

Doufala, že spánek zapudí pronásledující ji myšlenky a ulehla si.

Spánek však nepřicházel a v dlouhých bezesných hodinách objevoval se jí obraz toho, jehož chtěla vypuditi z mysli své, obraz Luciena, jenž brzy byl ozářen oslnujícími leskem, brzy zase zahalen temnými chmurami.

Baronka Germaina a Jiří de Neville seděli po-